

عنوان مقاله:

تأثیر محیط تحصیلی بر خودکارآمدی دانش آموزان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده‌گان:

پیمان دلائی میلان - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان سلاماس

محمد رسول نادر - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان سلاماس

داریوش دودکانلوی میلان - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان سلاماس

فرهاد گلشن بله سور - کارشناسی علوم تربیتی مشاوره دانشگاه پیام نور شوط

خلاصه مقاله:

این بررسی تاثیر محیط آموزشی بر باورهای خودکارآمدی دانش آموزان را که یک عامل تعیین کننده حیاتی برای موفقیت و رفاه تحصیلی است، بررسی می‌کند. از طریق تجزیه و تحلیل جامع ادبیات موجود، این مقاله به بررسی عوامل مختلف در محیط آموزشی می‌پردازد، از جمله جو کلاس، تعاملات معلم و دانش آموز، روابط همسایان، شیوه‌های آموزشی، مکانیسم‌های بازخورد، استراتژی‌های تعیین هدف و فرآیندهای خودتنظیمی. روش‌ها شامل مروج سیستماتیک مطالعات تجربی منتشر شده در مجلات با داوری همتا، با تمرکز بر تحقیقاتی بود که رابطه بین عوامل محیط آموزشی و باورهای خودکارآمدی دانش آموزان را بررسی می‌کرد. یافته‌ها نشان می‌دهد که محیط‌های یادگیری مثبت و حمایتی به سطوح بالاتر خودکارآمدی در بین دانش آموزان کمک می‌کند، انجیزه، مشارکت و تاب آوری را تقویت می‌کند. راهبردهای آموزشی موثر، مانند ارائه بازخورد سازنده، تعیین اهداف واقع بینانه و ارتقای خودتنظیمی، نقش مهمی در شکل گیری باورهای خودکارآمدی دانش آموزان ایفا می‌کند. این بررسی با برگسته کردن پیامدهای اعمالکرد و سیاست آموزشی، با تأکید بر اهمیت ایجاد محیط‌های یادگیری فراگیر و توأم‌مند برای حمایت از توسعه خودکارآمدی دانش آموزان، به پایان می‌رسد. جهت‌های تحقیقاتی آینده نیز برای تقویت بیشتر درک و مداخلات با هدف ارتقای خودکارآمدی دانش آموزان در محیط‌های آموزشی شناسایی شده‌اند.

کلمات کلیدی:

محیط آموزشی، خودکارآمدی، دانش آموزان، راهبردهای آموزشی، مشارکت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
<https://civilica.com/doc/2054284>
